

2. po Veľkej noci – Rejdová, Vyšná Slaná – 5.5.2019

Nič mi nechýba

Milost' vám a pokoj od živého Pána Ježiša Krista.

Žalm 23:1 „*Hospodin je môj Pastier, nebudem mať nedostatku*“.

Keby ste mali odpovedať na otázku: kedy by ste boli spokojní? – čo by ste povedali? Čo potrebujeme k spokojnému a dobrému životu? Niekomu stačí strecha nad hlavou, zopár priateľov a zdravie. Iný zas túži aj po tituloch, múdrosti či bohatstve. Ďalší je spokojný na Slovensku a vo svojej rodnej dedine, no sú aj takí, ktorí sa chcú dostať alebo aj bývať v exotických krajinách, ďaleko od sveta, v ktorom vyrástli. Jednoducho: ***koľko ľudí, toľko chutí a druhov spokojnosti.***

Pravda je taká, že aj vekom sa menia priority a stav spokojnosti nadobúdame iným spôsobom. Kým sme boli deti mali sme túžbu vlastniť najmodernejšie hračky, tínedžeri chcú zas mať dobrú elektroniku, mobil či počítač, a nám starším niekedy ku šťastiu stačí, ak sú naši blízki zdraví a ak máme uspokojené základné životné potreby. Lenže! Niekedy to tak nie je. V živote našu spokojnosť ohrozuje hriech, diabol či smrť. Málo kto je šťastný a vďačný.

Zabúdame v živote rátať s Tým, o ktorom je celá dnešná nedeľa „Dobrého Pastiera“. ***Málo ďakujeme a mnohé považujeme za samozrejmosť. Sme nevšímaví alebo si myslíme, že my si to všetko predsa zaslúžime.*** Ono to však nie je tak. **Všetko, čo sme a čo máme, sme dostali len vďaka Božej milosti**, ktorá sa voči nám prejavuje každý deň, skrze starostlivosť nášho dobrého Pastiera, Pána Ježiša Krista. To, aký máme mať my postoj voči životu, sa má odzrkadľovať z Pánovho postoja voči nám.

On ako Pastier miluje všetko stvorené a najmä svoje ovečky. Iste sú výnimky, ale ja nepoznám pastiera, ktorý by nemiloval prírodu. Keď som sa minule s jedným rozprávala, hovoril o lese, o lúkach a zvieratách tak nadšene, že som si živo vedela všetko predstaviť, ako by som tam bola. *On sám mi povedal, že pastier nemôže existovať bez prírody, pretože ho ľahá telom aj dušou. Určite najviac každý pastier miluje svoje ovečky. Bez pozitívneho prístupu ku svojmu stádu, by tie ovce zahynuli, neprinášali by žiaden úžitok, nemal by ich kto chrániť. Teda vzťah ovečiek ku pastierovi je podmienený jeho vzťahom ku všetkému živému, hlavne k tým, čo mu boli zverení.*

To isté platí aj v našom vzťahu s Pánom Ježišom Kristom. Podmienkou našej dôvery voči Nemu, je Jeho láska k nám. Ved' On prvý miloval nás, aby sme my mohli milovať Jeho. A hoci ho nie vždy poslúchame a dôverujeme Mu, On nás

miluje bez obmedzení a podmienok. **Z Jeho lásky k nám vyplýva všetko, čo robí, ako k nám pristupuje, pretože láska je základom nášho vzťahu s Bohom.**

Nikto nás tak nemiluje ako Pán Ježiš. Jeho láska je jediná istota nášho života. Aj keď pochybujeme o sebe, o ľuďoch, **o Božej láske k nám pochybovať nemusíme. Dokazuje nám ju každý deň nášho života.** Napríklad dnes aj tým, že sme ráno mohli vstať. To Jeho láska a milosť nám darovala tento deň.

Ježiš ako Pastier sa obetuje a prežíva osamotenosť kvôli svojim ovciam. Pastieri väčšiu časť roka žijú oddelení od spoločenstva ľudí, odchádzajú od svojich rodín, aby sa mohli postarať o zverené stádo. Niekedy im spoločnosť ľudí už aj chýba, no musia sa obetovať, aby vykonali svoju prácu, ktorá si vyžaduje aj odriekanie.

Ježiš ako náš dobrý Pastier prežíval to isté. Často bol nepochopený ľuďmi, neprijatý najbližšími, často sa Mu posmievali, odmietali Ho, až napokon ho **ľudská nenávisť, zloba a hriech oddelili od ľudského i Božieho spoločenstva na kríži.** Tu bol zlorečený a - ako píše prorok Izaiáš: „*opovrhnutý bol a opustený ľuďmi, muž bolesti, ktorý poznal nemoci, ako niekto pred kým si ľudia skrývajú tvár. Opovrhnutý bol a nevážili sme si Ho*“ (53:3). Cítil opustenosť aj od svojho nebeského Otca, preto volal slovami 22 žalmu: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“. To všetko znašal a podstúpil kvôli tým, ktorí Mu boli zverení, aby ani jedného z nich nestratil, ako zas naznačuje evanjelista Ján (15:12).

Občas sa aj my cítime v tomto svete stratení, opustení, nepochopení. Stáva sa, že máme pocit, že nás ani Pán Boh nepočuje, že sa od nás vzdialil alebo že na nás zabudol. Pán Ježiš tieto pocity dobre pozná. Práve preto nimi prešiel, práve preto sa rozhodol byť opustený ľuďmi aj Bohom, aby sme my nič také prežívať nemuseli. Jeho láska nám pripomína, Jeho kríži potvrdzuje a Jeho dennodenná starostlivosť nám o tom svedčí, že **Boh nie je ďaleko od nikoho z nás.** Ak cítime priepasť vo vzťahu s Pánom Bohom, je to iba z našej strany, nikdy nie z Božej. Aj v našich medziľudských vzťahoch sú často postavené múry nenávisťi, zloby, sebeckta, nelásky. Ak to niekto môže zmeniť a vyriešiť, tak jedine Pán Ježiš Kristus. On dokáže ľudí spojiť láskou, ktorá je opaskom dokonalosti. On dokáže uzdraviť bolesti a rany, ktoré spôsobili ľudia. **On dokáže svojou láskou preklenúť každú priepasť vzťahov.** Len Mu to musíme dovoliť.

On ako Pastier pozná svoje stádo a vie, čo potrebuje. Pastieri poznajú svoje ovečky podľa výzoru. Nám laikom sa každá zdá rovnaká ako tá druhá, no pastier presne vie, ktorá je aká, ako sa volá, čo rada a koľko žerie, koľko mlieka dáva, kedy bola chorá. Pozná ich do detailu, aj čo sa týka ich pováh. Každú skúma, aby vedel od stáda oddeliť napr. choré jedince a pod. Trávi s nimi dostatok času na to, aby ich dokonalo poznal. Hoci vždy ho môže nejaká prekvapiť. Predsa však **dobry pastier vie, čo jeho ovečky potrebujú.**

To isté platí aj o Pánovi Ježišovi. Pozná každého z nás, všetky naše túžby, potreby, všetky naše dobré i zlé vlastnosti, pozná našu minulosť, ale aj budúcnosť. Vie, čo dokážeme a čo nám robí problém. Pozná naše sny aj naše životné postoje. **Nič z toho Mu však neslúži na odsúdenie, ale na opatrovanie. Ide Mu v prvom rade o naše dobro, hoci mi to tak hneď neprežívame, necítíme.**

Sme hriešni, preto nerozumieme Božiemu konaniu. Tak ako ani ovečka nie vždy rozumie tomu, čo robí pastier. Ale dôveruje mu natoľko, že sa snaží oddať sa mu a nechať ho, aby sa o ňu postaral. Áno, niekedy sa ovečky búria, ale nakoniec sa každá vloží do rúk svojho pána. Tak by to malo byť s nami. Stane sa, že sa vzbúrime, že sa nám Božie konanie nepáči, ale najlepšie, čo môžeme urobiť, je vložiť sa do Kristových rúk, vôle a milosti. Veď aj ten známy žalm 23 „Hospodin je môj Pastier“ nám pripomína, že **bez Boha nemáme nič, aj keď máme všetko, no s Pánom Ježišom máme všetko, čo potrebujeme aj v údolí smrti aj medzi nepriateľmi.** Len keby sme dôverovali nášmu dobrému Pastierovi, že nás pozná a vie, čo potrebujeme a že sa o nás vždy verne postará.

Aký je to spokojný a naplnený život? Je dobré, ak máme materiálne dary, je super, ak sme zdraví, je požehnaním, ak máme milujúcu rodinu. Za to všetko budme vďační. A ak ste si práve povedali, že nemáte nič z toho, tak sa len poriadne zamyslime, pretože určite je v našom živote veľa darov, ktoré sme si len nevšimli. ***Jedným z nich je iste viera v Dobrého Pastiera, Pána Ježiša Krista, ktorý nás miluje až na smrť, ktorý sa za nás obetoval, aby nás spojil s Bohom aj s ľuďmi a ktorý nás dobre pozná a vie, čo potrebujeme.*** Prajem vám, aby vás Ten Pastier našich duší nech požehnal spokojným životom. Amen.